

Nous pouvons maintenant rattacher le normand *madam* au français *madame* ou nous reconnaissons une corruption du latin *mea domina*. *Domina* a donné *domna*, *domna* et *dame*, et ce même mot *dame* a aussi été employé au masculin, dans le sens de seigneur, comme corruption de *domino*, *domno* et *donno*. Celui qui anciennement tenait des terres d'un évêché, à condition de défendre le temporel de l'évêque, et de commander ses troupes, était appelé *vidame* comme le vidame de Chartres, etc. L'interjection *dame!* signifie simplement *seigneur!* Dame-Diex, cette exclamation si fréquente dans le vieux français, est Seigneur-Dieu! De *domina* on tira le dérivé *dominicella* d'ou nous viennent le français *demoiselle* et l'anglais *damsel*. Plus tard on substitua au nom masculin *dame*, forme altérée de *domino*, le latin *senior*, qui était une traduction du mot germanique *elder*, plus âgé. *Elder* était un titre d'honneur et nous le retrouvons encore dans *alderman* et dans l'anglais *earl* (le nordique jarl), qui est un comparatif analogue à l'anglo-saxon *ealdor*. Le titre de *senior*, qui signifiait originellement plus âgé, n'était donné que rarement aux dames. *Senior* se changea en *seigneur*, seigneur en *sieur*, d'ou l'on tira ensuite sir. (Sixième leçon. pag. 242--243).—

Отъ сичкы тѣ тыя, видиме чи Г. Мах Müller производи рѣчь та *sir*—сирь, отъ латинское *senior*—*сѣniorъ*, кое въ пьрвобытность значило le plus âgé—по-старого, нѣ, по нашему мнѣнью, тѣй-зи сѣ съвсѣмъ неосновни догадки. Зашто то таж истж рѣчь въ значение то *глава* и *главатарь*, въ кое то сязѣма и днѣсь въ новолатинскы тѣ іазыцы, нѣ видѣхме въ самскрѣтъ, въ нашъ болгарскы, какъ то и въ персийскы іазыкъ, и пьрвобытность та ѣ не подпада въ съмѣнкне; а знайно е чи многосложни тѣ рѣчи ся сѣ съставили отъ коренны тѣ малосложны, какъ то и самъ Г. Мах Müller това мнѣние има въ вышепомянжтое си съчинение и това изискава т. е. да доди до пьрвобытнж тж основж отъ кож то ся сѣ съставили іариански тѣ іазыци.

Ные нѣсме съгласни никакъ и съ произведение то кое то прави господство му на рѣчь та *dame*—*дамъ*, отъ *domina*, кога казва ся зѣмала въ мъшкый родъ dans le sens de seigneur—въ значение то господина, а *domno* ушь чи было comme corruption de *domino*—изкрывено отъ *domino*. И ето наши тѣ рѣчи врьху това: *Домъ* на болгарскы іазыкъ значи *здание*, *кжшта*, отъ *домъ* же става прилагателное *домнъ* или *домнъ* съкратено, какъ то *умъ* става *умнъ* и съкратено *умнъ*. Ные имамы рѣчы: *за-домнъ*, *домашенъ* и проч. Въ мъшкы рѣдъ имаме *домнъ*, въ жен. *домна* и въ срѣдны *домно*.

Никой не можи отказа чи пьрви тѣ чьловѣци сѣ живѣли по планины тѣ, горы тѣ, лѣшишта та и пештеры тѣ, и чи нѣсж имали ни кжштіа, ни села, ни градишта, прѣды да съставжтъ пьрво-образованы тѣ общества. Живы примѣры на това имаме въ дивы тѣ іоште сжштествующты племена, и